

ARXIU

Dictat català a Perpinyà, tres-cents anys després

Més de vuit-centes persones es van aplegar al Palau dels Congressos de la capital nord-catalana, en un acte commemoratiu de l'edicte promulgat per Lluís XIV prohibint l'ús del català.

El dictat de català fou organitzat per la regidoria de Cultura Catalana de l'Ajuntament de Perpinyà amb la col·laboració de diverses entitats culturals. La majoria dels participants compartien l'opinió que el dictat havia estat força difícil.

“Ja sé que és molta gosadia de la part d'una servidora d'adreçar-me a Vostra majestat”. Així començava el dictat en català, organitzat a Perpinyà el dia 4 de març per commemorar tres-cents anys de prohibició de la llengua catalana a l'estat francès. El text, titulat *Correu electrònic*, era un e-mail de la llengua catalana adreçant-se a Lluís XIV, que va prohibir-ne l'ús, per demostrar-li que és una llengua tan completa com qualsevol altra, i que és una injustícia castigar-la com es fa encara ara.

Però tres-cents anys després, la reivindicació continua. I és multitudinària, car més de vuit-centes

persones es van aplegar a l'acte, organitzat al Palau d'Exposicions per la regidoria de Cultura Catalana de Perpinyà, en col·laboració amb diverses entitats culturals. “Estem molt satisfets de l'afluència de públic”, comentava l'escriptor Pere Verdaguer, autor del dictat. Sobretot si tenim en compte que aquell dia competien directament amb l'esport rei de la regió, el partit de rugbi de les Sis Nacions, que es transmetia per televisió.

Si bé el dictat havia de ser “com un joc”, segons que deia la historiadora Àlicia Marcet abans de llegir el text, per a molts era molt més. “Hem vingut pel reconeixement

de la nostra llengua i cultura”, deien. Un acte ple de significació en un estat que encara no ha signat la Carta Europea de les Llengües.

La majoria dels participants comentava que el dictat havia estat força difícil, tot i que ja es tenien per avisats. Amb tot, Pere Verdaguer va confessar que havien suprimit alguns dels paranys del text inicial: “S'ha de tenir en compte que molta d'aquesta gent segueix classes de català per a adults i, per tant, per a ells representa un esforç”.

Tot i així, els organitzadors van voler mantenir el mateix grau de dificultat que els famosos dictats en francès de Bernard Pivot. “Calia un cert nivell perquè el català en sortís beneficiat”, explicava en Verdaguer. Sens dubte, això, ho palesaven prou les divertides exclamacions del públic quan se sentien mots com ara “oto-rino-laringòlegs”, “pistrincs” o “metonímies”. Ningú no va eludir les dificultats, tanmateix, perquè ningú no va deixar el recinte fins al final, es felicitava Verdaguer. A la prova, oberta a tothom, hi van participar gent de totes les edats: avis, joves, famílies senceres es van reunir demostrant que, malgrat les dificultats, el català encara és actiu a Catalunya Nord. El text, rellegit també pel director de Ràdio Arrels, Pere Manzanares, era adaptat a tres nivells: minyons de 12 anys, joves de 13 a 18, i el text sencer per als adults. “Em motiva per millorar l'any que ve”, deia algú.

Entre les personalitats polítiques que van assistir a aquest primer dictat hi havia el batlle de Perpinyà, Joan-Pau Alduy, acompanyat del tinent batlle, Jaume Roure. “Sobre el dictat de l'any vinent, segons la repercussió que tingui, hi reflexionarem i l'adaptarem”, ja anticipava Pere Verdaguer. Els noms dels guanyadors, dels qui hagin fet menys faltes i hagin respost les preguntes subsidiàries, se sabran el 2 d'abril, aniversari de l'edicte. Com a premi, una *Gran Enciclopèdia Catalana*.

Emma Herrador